

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 12 sierpnia 2019 r.,
w sprawie z wniosku **M. P.**

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w (...)

z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II AKa (...), częściowo utrzymującego w
mocy wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt II K (...), o także o wstrzymanie wykonania
wyroku objętego wnioskiem o wznowienie,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił

- 1. odmówić przyjęcia wniosku skazanego M. P. wobec jego
oczywistej bezzasadności;**
- 2. pozostawić bez rozpoznania wniosek skazanego o
wstrzymanie wykonania orzeczenia.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego w dniu 1 lipca 2019 r. wpłynął wniosek M. P. o
wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w (...) z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującego częściowo w mocy wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 czerwca
2015 r., sygn. akt II K (...). Kolejne, wcześniejsze wnioski o wznowienie
postępowania, w której zapadł wskazany wyrok Sądu Apelacyjnego, nie zostały
uwzględnione (sprawy Sądu Najwyższego: sygn. akt V KO 84/18, sygn. akt V KO
9/18).

Obecnie skazany M. P. w piśmie z dnia 19 lipca 2019 r., uzupełniającym wniosek o wznowienie, jako podstawę tego wniosku wskazał na uchybienia do jakich miało, jego zdaniem, dojść w sprawie oraz przedstawił „nowe dowody, które nie były wcześniej znane Sądowi”, tj.:

1. maile IP i zdjęcia z zabezpieczonego materiału dowodowego;
2. wnioski i dane informatyczne ze sprawy PR 3 ds. (...) (PR K.) oraz przyznanie się głównego świadka do winy oraz wnioski i dane zawarte w sprawie PR 3 ds. (...) (PR K.);
3. k. 34 akt „PO K-lin, I ds. (...)” dotyczące kontroli drogowej samochodu A. ZK (...) w dniu 16 kwietnia 2011 r.
4. przesłuchania T. S., mechanika samochodowego, u którego stało A. A4 na okoliczność czasu jego dysponowania (naprawy);
5. akta sprawy PO K-lin I ds. (...) oraz PR 2 ds. (...) i konieczność przesłuchania „dyr. G. i A. K. z N.”;
6. przeliczenie arytmetyczne desek zabezpieczonych do sprawy i porównanie z deskami z zarzutu dotyczącego wątku „S.”;
7. „ciągłe znikające dowody przemawiające na jego korzyść”.

Skazany wniósł też „o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności”.

Ponadto skazany wniósł (pkt. 8) o „wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego jest oczywiście bezzasadny, stąd też należało odmówić jego przyjęcia bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci rozpoznania wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu i wzywania do uzupełnienia braków formalnych pisma procesowego. Zgodnie z treścią art. 545 § 3 k.p.k., sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 (obrońcy lub pełnomocnika) bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Sąd, w oparciu o powołany przepis, nie rozpoznaje merytorycznie wniosku i nie bada także jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia. Wniosek taki podlega jednak kontroli o charakterze *quasi* formalnym, pod kątem hipotetycznej możliwości wznowienia (por. postanowienie Sądu

Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, Nr 1, poz. 5). Przenosząc powyższe uwagi na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że wniosek skazanego nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie zaistniały okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania w trybie przepisów Kodeksu postępowania karnego. M. P. przedstawia we wniosku okoliczności, które mają świadczyć o tym, iż nie popełnił on przestępstwa. Jednocześnie wskazuje na uchybienia, do jakich miało dojść w toku postępowania w jego sprawie (m.in., że doszło do „zniknięcia dokumentów”). Wbrew stanowisku skazanego żadna ze wskazanych przez niego okoliczności nie stanowi jednak podstaw do wznowienia postępowania.

Podstawy dla wznowienia postępowania karnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem enumeratywnie wylicza art. 540 k.p.k. Są one precyzyjnie opisane i z uwagi na wyjątkowość (podkreślenie – SN) możliwości przełamania prawomocności wyroku sądowego, obejmują tylko najpoważniejsze okoliczności, jakie z uwagi na zasady procesu karnego (w szczególności treść art. 2 § 2 k.p.k., będącego normą programową wskazującą, że podstawę wszelkich rozstrzygnięć stanowić powinny prawdziwe ustalenia faktyczne) powodują, iż sprawę trzeba rozpoznać ponownie. Specyfika - odrębność postępowania wznowieniowego, wszczynanego na wniosek, powoduje, że nie dokonuje się na nowo oceny zebranych dowodów i poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych będących podstawą prawomocnego orzeczenia. Nie bada się też oceny zasadności wyroku wydanego przez Sąd pierwszej instancji, tak jak czyni się to w toku kontroli odwoławczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2016 r., V KO 22/16, internetowy zbiór orzeczeń SN). W postępowaniu w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania Sąd uprawniony jest do zbadania, czy w sprawie ujawniły się okoliczności, które wskazywałyby na prawdopodobieństwo błędności wyroku objętego wnioskiem, jednakże wyłącznie przez pryzmat przesłanek zawartych w art. 540, 540a, 540b, 541 i 542 k.p.k. Postępowanie wznowieniowe, co zasadnym jest podkreślić, nie ma na celu poszukiwania dowodów, które ewentualnie mogłyby stanowić podstawę do wznowienia postępowania prawomocnie już zakończonego, jest bowiem

uregulowane w Dziale XI Kodeksu postępowania karnego dotyczącego „Nadzwyczajnych środków zaskarżenia”.

Analiza wniosku M. P. jednoznacznie dowodzi, że zarzuty jakie ten stawia wyrokowi Sądu drugiej instancji w swojej sprawie dotyczą zasadniczo postępowania dowodowego (jego braków), które zdaniem skarżącego powinny wpłynąć na ponowne rozpoznanie sprawy. Nawet próba odczytania treści wniosku w aspekcie art. 118 k.p.k. nie pozwala na przyjęcie, że wskazuje on, w ujęciu prawnym, na „nowe fakty i dowody”, które nie były poddane analizom Sądów orzekających w toku procesu. I tak, kwestia m. in. przesłuchania A. K. , czy zapisów komputerowych IP, a w końcu zakupu drewna poddana została już procesowym ocenom (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2018 r. – k. 99 v. akt V KO 9/18). Przepis art. 545 § 3 k.p.k. nakazuje podjęcie decyzji o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wtedy, gdy z treści wniosku niepochoźącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność, przy czym w grę może wchodzić odwołanie się autora do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2016 r., V KO 90/16, Legalis 2019) Podstawy wznowieniowej nie stanowi z pewnością także „oślnienie” skazanego, które opisuje we wniosku (s. 4), a dotyczące uzasadnienia powołanego punktu drugiego wniosku. Również zawarte w przedmiotowym piśmie procesowym, niewątpliwie niestosowne porównania (typu: „bajeczka godna „B.” - s. 4, „bidulka” - s. 8), jak i treść dołączonych do wniosku kserokopii dokumentów dokonanych ocen nie mogła zmienić.

Ponieważ wniosek skazanego o wznowienie postępowania nie zawiera argumentacji, która pozostawałaby w związku z powołanymi - ustawowymi - podstawami wznowienia postępowania, Sąd Najwyższy uznał go za oczywiście bezzasadny i orzekł jak na wstępie (w zakresie interpretacji „oczywistej bezzasadności” w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k. por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2018 r., III KO 8/18, System Informacji Prawnej LEX OMEGA 31/2019).

Wobec treści rozstrzygnięcia opartego na podstawie normatywnej zawartej w art. 545 § 3 k.p.k. (pkt 1.) zasadnym stało się pozostawić wniosek skazanego o

wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt II AKa (...), bez rozpoznania (pkt 2.), albowiem w istocie stał się bezprzedmiotowy. Bezprzedmiotowość ta wynika z faktu, że wstrzymanie wykonania orzeczenia na mocy art. 532 § 1 k.p.k. mogłoby nastąpić jedynie wtedy, gdyby istniały podstawy do stwierdzenia tak oczywistego i rażącego naruszenia prawa, że uzasadnione byłoby twierdzenie, iż zachodzi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniosku o wznowienie postępowania, a to zostało wprost i jednoznacznie wykluczone w punkcie pierwszym niniejszego postanowienia.